

जिगर्हयिषकः-षिका,	जिगर्हयिषितम्-तः-तवान्,
जिगर्हयिषिता-त्री,	जिगर्हयिषुः,
जिगर्हयिषिषन्-न्ती,	जिगर्हयिषितव्यम्,
जिगर्हयिषिष्यन्-न्ती-ती,	जिगर्हयिषणीयम्,
जिगर्हयिषमाणः,	जिगर्हयिष्यम्,
जिगर्हयिषिष्यमाणः,	ईषज्जिगर्हयिषः-दुर्जिगर्हयिषः-
	सुजिगर्हयिषः,
जिगर्हयिट्- <sup>१</sup> जिगर्हयिद्-यिषौ-यिषः,	जिगर्हयिष्यमाणः,
जिगर्हयिषः ;	जिगर्हयिषित्वा ;
जिगर्हयिषितुम् ;	सज्जिगर्हयिष्य ;
जिगर्हयिषा ;	जिगर्हयिषम् २ ; }
	जिगर्हयिषित्वा २. }
जिगर्हयिषणम् ;	इति रूपाणि इति विशेषः ।

(387) “गल अदने” (I-भ्वादिः-546. अक. सेट्. पर.) ३३६

धातूनामनेकार्थत्वात् सवणेऽप्ययं धातुः इति क्षीरस्वामी ।

गालकः-लिका,	गालकः-लिका,	जिगलिषकः-षिका,	जागलकः-लिका ;
गलिता-त्री,	गालयिता-त्री,	जिगलिषिता-त्री,	जागलिता-त्री ;
गलन्-न्ती,	<sup>२</sup> गालयन्-न्ती,	जिगलिषन्-न्ती ;	—
गलिष्यन्-न्ती-ती,	गालयिष्यन्-न्ती-ती,	जिगलिषिष्यन्-न्ती-ती ;	—
—	—	जागल्यमानः,	जागलिष्यमाणः ;
सुगल-सुगलौ-सुगलः ;	—	—	—
गलितम्-तः-तवान्,	गालितः,	जिगलिषितः,	जागलितः-तवान् ;

1. क्पि अतो लोपे कृते, ‘झलां जशोऽन्ते’ (४-२-३९) इति डकारः । चर्त्तविकरणः
2. अस्य धातोः परस्मैपदित्वात् शानच् न । प्यन्तात् ‘निगरणचलनार्थेभ्यः—’ (१-३-८७) इति निषेधात् ‘णिचश्च’ (१-३-७४) इति प्राप्तः शानजयि न । ‘पूर्ववत् सनः’ (१-३-६२) इति वचनात् सञ्जन्तादपि न ।